

แม่วาแมวดำ

เธอเป็นแม่วา าวอย่างกับสำลี เธอเกิดอยู่ในครอบครัวแม่วา พ่อแม่แม่วา ชอบสีชาวมก จึงจัดการให้ทุกอย่างเป็นสีขาว ชีวิตแต่ละวันจึงอยู่กับการทาทุกอย่างให้เป็นสีขาว ในบ้านของแม่วาทุกอย่างเป็นสีขาว ที่นอน หมอน ผ้าห่ม โคมไฟ โต๊ะเครื่องแป้ง เป็นสีขาว พ่อแม่แม่วาและลูกแม่วาจึงกลมกลืนในสีขาว

บริเวณบ้านพ่อแม่แม่วาก็กทาทุกอย่างให้เป็นสีขาว ต้นไม้ ใบไม้ ผลไม้ เป็นสีขาว รังนกเป็นสีขาว ดอกไม้ทุกดอกเป็นสีขาว พื้นหญ้าเป็นสีขาว

เมื่ออยู่นอกบ้านพ่อแม่แม่วาและลูกแม่วาจึงกลมกลืนในสีขาว แต่ยังมีบ้านตรงข้ามกันนั้นละที่ยังเป็นสีดำ พ่อแม่แม่วาไม่ชอบเลย

บ้านดำเป็นครอบครัวของแมวดำ เขาเป็นลูกแมวสีดำเหมือนถ่าน ทั้งพ่อแม่แมวก็กสีดำ ครอบครัวนี้ชอบสีดำมาก พ่อแม่แมวดำจึงจัดการให้ทุกอย่างเป็นสีดำ

ชีวิตแต่ละวันจึงอยู่กับการทาทุกอย่างให้เป็นสีดำ ในบ้านเป็นสีดำ โทรทัศน์ คอมพิวเตอร์ โต๊ะ เก้าอี้ แจกัน ล้วนเป็นสีดำ พ่อแม่แมวดำและเขาต่างก็กลมกลืนในสีดำ

บริเวณบ้านพ่อแม่แมวดำก็ทาทุกสิ่งเป็นสีดำ รั้วบ้านเป็นสีดำ ถนนเข้าบ้านเป็นสีดำแปลงผักสวนครัวก็เป็นสีดำ แมลงเป็นสีดำ แต่ยังมีบ้านตรงข้ามกันนั้นละที่ยังเป็นสีขาว พ่อแม่แมวดำรู้สึกหงุดหงิดใจที่โลกนี้ยังมีสีขาว ถึงตอนกลางวันบ้านแมวดำก็โดดเด่น สว่างาม ถึงกระนั้นพ่อแม่แม่วาก็ยังไม่ชอบบ้านแมวดำอยู่ดี ถึงเวลากลางคืนบ้านแม่วา ก้โดดเด่น สว่างไสว พ่อแม่แมวดำยังหงุดหงิดทุกครั้งที่มีมองไปบ้านที่อยู่ตรงข้ามซึ่งเป็นสีขาว แล้ววันหนึ่งลูกแมวสีขาวก็เติบโตเป็นแมวสาวผู้สดใสทั้งอ่อนโยน ส่วนลูกแมวสีดำก็เติบโตขึ้นเป็นแมวหนุ่มร่างกำยำทั้งปราดเปรียว ทั้งสองเฝ้ามองกันและกันจากหน้าต่างบ้าน

แมวหนุ่มสีดำ รู้สึกหลงใหลกับขนสีขาวอันอ่อนนุ่มและงดงามของแมวสาว แต่เมื่อพ่อแม่แมวดำเห็นเข้า ก็ปรัมลูก "เชื่อพ่อแม่สิลูก" อย่าไปยุ่งเกี่ยวกับแม่วา ทั้งสำทับว่าสีขาวเป็นสัญลักษณ์ของความเปราะบาง ทั้งสกปรกได้ง่าย ส่วนแมวสาวสีขาว ก็ชื่นชมในท่าทีอันสง่างามของแมวหนุ่มสีดำ แต่เมื่อพ่อแม่แม่วาเห็นเข้าก็ปรัมลูก "เชื่อพ่อแม่สิลูกอย่าไปยุ่งเกี่ยว กับแมวดำ" ทั้งสำทับว่า สีดำเป็นสัญลักษณ์ของความอับมงคลทั้งความโชคร้ายทั้งหลาย ทั้งสองจึงได้เฝ้ามองกันอย่างเศร้าสร้อย

เวลาผ่านไปอีกนาน พ่อแม่แม่วาก็กกลายเป็นแมวแก่ตาฝ้าฟาง ไม่มีกำลังที่จะจัดการให้ทุกอย่างเป็นสีขาวได้อีก ชีวิตไม่สนุกกับการได้ทาสิ่งต่าง ๆ เสียแล้ว

สีของสิ่งต่าง ๆ ที่เคยเป็นสีขาวก็หม่นเศร้าหมองลง ทุกวันพ่อแม่แม่วาก็เฝ้ามองบ้านดำ และเช่นกัน พ่อแม่แม่วาดำ ก็กลายเป็นแมวแก่ตาฝ้าฟาง ไม่มีกำลังจัดการให้ทุกอย่างเป็นสีดำได้อีกชีวิตไม่สนุกกับการได้ทำสีสิ่งต่าง ๆ เสียแล้ว สีของสิ่งต่าง ๆ ซึ่งเคยเป็นสีดำสนิท ก็กลายเป็นรอยกระดำกระด่างดูขี้ตา

ทุกวันพ่อแม่แม่วาดำก็เฝ้ามองบ้านขาว หลังจากนั้นอีกนานบ้านทั้งสองที่อยู่ตรงข้ามกันไม่ได้เป็นสีขาวหรือสีดำอีกแล้ว ต้นไม้เป็นสีของ ต้นไม้พื้นหญ้าเป็นสีของพื้นหญ้า ดอกไม้เป็นสีของดอกไม้ รั้วนกเป็นสีของรั้วนก แปลงผักเป็นสีของแปลงผักก้อนหินเป็นสีของก้อนหิน

ทุกอย่างเป็นสีของมันที่ควรเป็น

แล้วบ้านทั้งสองหลังก็มีลูกแมวลายแต้มขาวดำน่ารักสี่ตัววิ่งซุกซนกับพ่อแม่แมว